

indrømme, men jeg troer dog, at vi ikke misbruge vor Godhed, om vi vedtage dette Forslag. Det forekommer mig tillige, at Billigheden taler derfor, og jeg skulde meget ønske, at Thinget vilde lægge samme Velvillie for Dagen her med Hensyn til disse Pensionersbestemmelser, som det for nogle Dage siden lagde for Dagen i en lignende Sag.

Müller: Det er et høist ufslydigt lidet Tillæg, jeg har tilladt mig, at foreslaae til den 20de Paragraph. — Sagen er, at i flere Stiftelser, navnlig i Sjællands, Thyens og Viborg Stift, er der oprettet Enkekasser, bestemte for Geistligheden og Skolelærerstanden, i hvilke Indskudet er langt billigere, end det er og kan være i den almindelige Livrentes- og Forsørgelses-Anstalt. Aarsagen dertil er den, at disse Kasser væsentlig ere grundede paa Capitaler, som i ældre Tid ere skænkede til dem. Nu kan det naturligtvis ikke være Meningen, at Skolelærerne skulle betale det dyrere, som de kunne faae paa en billigere Maade, og det er dertil, mit Forslag sigter. Forsaavidt man skulde befrygte, at disse Kasser ikke skulde være ganske sikre, saa maa jeg bemærke, at mit Forslag kun angaaer saadanne Enkekasser, som ere forsynede med kongelig, constrikeret Fundats, og hvilke som følge heraf ere undergivne offentlig Control og have en offentlig Bestyrelse. Endnu skal jeg, maaskee til Overflødighed, bemærke, at det er lovbekræftet med Hensyn til Præsterne, rigtignok kun for dem i de mindre Kald, men hvilket her ikke kan komme i Betragtning, at de kunne fyldestgjøre deres Forpligtelse til at gjøre Indskud i den almindelige Livrentes- og Forsørgelsesanstalt, ved at gjøre Indskud i de geistlige Enkekasser, idet der er bestemt, at det Indskud, de have gjort for deres Enker i en saadan Kasse, skal komme til Afdrag i den Sum, som de ellers ere forpligtede til at forstikke.

Kirke- og Underviisningsministeren: Af de to Vædringsforslag, der ere fremsatte fra Udvalgets Side, er det ene kun en, ifølge de tidligere Afstemninger, nødvendig Reaction, og det andet en Forandring, som er fremgaaet efter en Aftale, som Ordføreren be-

mærkede, imellem Udvalget og mig. Jeg kan selvfølgelig ikke have Noget at erindre med Hensyn til disse Forslag. Hvad det Vædringsforslag angaaer, som blev omtalt af den sidste ærede Rigsdagsmand, som Forslagsstiller, saa forekommer det mig meget billigt og naturligt, som en Tilfætning til Bestemmelsen om den Skolelærernes paahvilende Pensionersforpligtelse. Det Forslag, der er fremsat af en æret Rigsdagsmand, og som gaaer ud paa, at „30“ forandres til „25“, har jeg ikke kunnet tiltræde, saaledes som jeg i den af Ordføreren antydede Samtale har udtalt, fordi det gaaer ud paa at bestemme en ganske særegen begunstiget Stilling med Hensyn til Pensioneringen for Skolelærerstanden fremfor alle andre Classer. Der er i Virkeligheden gjort et saa overordentligt stort Skridt fremad for Skolelærerstanden med Hensyn til Pensioneringen, ved at sætte den under Pensionerslovens almindelige Regler, at jeg troer — og det holder jeg mig overbevist om, vil blive erkjendt af Skolelærerstanden — at det, der i den Retning er gjort, maa betragtes som tilfredsstillende. Jeg ønsker meget, at der i det Hele taget bliver vist al den Begunstigelse — om man vil kalde det saa — som muligt for Skolelærerstanden og i Særdeleshed skulde jeg ønske, at man vilde stræbe hen til at udplette de Spor af de tidligere altfor indskrænkede oeconomicke Vilkaar, hvorunder Skolelærerne i saa mangfoldige Tilfælde have levet, og det forekommer mig, at det maa vise sig ved den hele nye Maade, hvorpaa deres oeconomicke Forhold i Skoleloven ere ordnede, at dette har været min alvorlige Hensigt. Men i ethvert Fald er det upaatvivleligt, at der med Hensyn til Pensioneringen er gjort et meget stort Skridt og et tilfredsstillende Skridt fremad; dette maa staa klart, og det vil, som jeg allerede har udtalt, vistnok ogsaa Skolelærerstanden anerkjende. Jeg indrømmer, at den Forandring, der fra Udvalgets Side er bragt i Forslag, har i høi Grad Billighed for sig og maa i flere Henseender endogsaa være at foretrække for Udkastet, hvorimod det er ganske vist, at ved at sammenligne Skolelærerne med de Personer, der forøvrigt henhøre under Pensionersloven, vil det vise sig, at det er saare sjældent, at Noget af disse,